

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การรายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ผู้ประเมินได้นำเสนอ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการประเมิน
2. สรุปผลการประเมิน
3. อภิปรายผลการประเมิน
4. ข้อเสนอแนะ

1. วัตถุประสงค์ของการประเมิน

- 1.1 เพื่อประเมินด้านบริบทของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
- 1.2 เพื่อประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
- 1.3 เพื่อประเมินด้านกระบวนการของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค
- 1.4 เพื่อประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

2. สรุปผลการประเมิน

รายงานการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ผู้ประเมินได้สรุปผลการประเมินโครงการ ดังนี้

1. ผลการประเมินด้านบริบทของโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ด้านกระบวนการของโครงการ และด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.71$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ($\mu = 4.53$, $\sigma = 0.73$) และด้านผลผลิตของโครงการ ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.76$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านบริบทของโครงการ ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.75$) และด้านกระบวนการของโครงการ ($\mu = 4.23$, $\sigma = 0.63$) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ผลการประเมินระดับความเหมาะสมของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกด้าน

1.1 ผลการประเมินด้านบริบทของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.31, \sigma = 0.75$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากไปจนถึงมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรม ($\mu = 4.74, \sigma = 0.71$) วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการของครู ($\mu = 4.63, \sigma = 0.77$) โครงการสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนและหน่วยงานต้นสังกัด ($\mu = 4.61, \sigma = 0.82$) กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน ($\mu = 4.58, \sigma = 0.74$) ความพร้อมของผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ ($\mu = 4.55, \sigma = 0.77$) กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ($\mu = 4.52, \sigma = 0.85$) วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการโรงเรียน ($\mu = 3.90, \sigma = 0.71$) วัตถุประสงค์ตรงตามเป้าหมายของโครงการ ($\mu = 3.90, \sigma = 0.79$) วัตถุประสงค์ของโครงการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะชีวิตดีขึ้น ($\mu = 3.87, \sigma = 0.71$) และรัฐบาลมีนโยบายชัดเจนในการดำเนินกิจกรรม ($\mu = 3.83, \sigma = 0.64$) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านบริบทของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ

1.2 ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโคโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53, \sigma = 0.73$) พิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากไปจนถึงมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อุปกรณ์เครื่องมือในการดำเนินโครงการอย่างเพียงพอ ($\mu = 4.91, \sigma = 0.75$) ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์เห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.82, \sigma = 0.71$) ครูมีการพัฒนาการใช้เครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.80, \sigma = 0.73$) มีจำนวนบุคลากรดำเนินกิจกรรมโครงการอย่างเพียงพอ ($\mu = 4.76, \sigma = 0.72$) โรงเรียนมีงบประมาณเพื่อจัดการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.74, \sigma = 0.79$) ครูมีการวางแผนจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.72, \sigma = 0.73$) มีหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงาน ($\mu = 4.65, \sigma = 0.68$) ครูพัฒนาตนเองเพื่อพัฒนากิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.58, \sigma = 0.82$) ครูมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.56, \sigma = 0.70$) และครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 3.85, \sigma = 0.72$) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ

1.3 ผลการประเมินด้านกระบวนการของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.23, \sigma = 0.63$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ (Do) ($\mu = 4.34, \sigma = 0.62$) การปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม (Act) ($\mu = 4.22, \sigma = 0.64$) การตรวจสอบ (Check) ($\mu = 4.19, \sigma = 0.61$) และการวางแผน (Plan)

($\mu = 4.17$, $\sigma = 0.67$) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านกระบวนการของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ

1.4 ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.76$) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากไปจนถึงมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นักเรียนมีความรู้และได้รับโอกาสการฝึกประสบการณ์ด้านการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.86$, $\sigma = 0.80$) นักเรียนมีพฤติกรรมทางสังคมดีขึ้นทั้งในด้านการเรียนการทำงาน และการอยู่ร่วมกัน ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.72$) นักเรียนมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบในการทำงาน ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.77$) นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.85$) นักเรียนน้อมนำหลักการทรงงานและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิต ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.79$) นักเรียนรู้และเข้าใจเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.77$) นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.75$) นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมาปฏิบัติได้จริง ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.79$) นักเรียนเห็นประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 3.94$, $\sigma = 0.73$) และนักเรียนมีการพัฒนาทักษะอาชีพในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ($\mu = 3.92$, $\sigma = 0.70$) ตามลำดับ

สรุปได้ว่า ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านผลผลิตของโครงการ ครูมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์การประเมินทุกรายการ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะอาชีพของนักเรียน โดยภาพรวม พบว่า มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.64$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึกทักษะอาชีพ เกี่ยวกับสามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่นได้ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.64$) รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการแสวงหาโอกาส ด้านมีความสามารถในการชี้นำตนเอง ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.67$) และความรู้ความคิด ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.62$) มีค่าต่ำสุด

3. การมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค พบว่า โครงการงานอาชีพช่างไฟฟ้ามีรายได้คงเหลือ 12,350 บาท โครงการงานอาชีพการผลิตตัวหนังสือจากพลาสติก มีรายได้คงเหลือ 45,063 บาท โครงการงานอาชีพโดนัทจิ๋ว มีรายได้คงเหลือ 14,623 บาท โครงการงานอาชีพไข่ม้วนเพิ่มพลัง มีรายได้คงเหลือ 14,068 บาท โครงการงานอาชีพการปลูกอ้อยด้วยข้อตา มีรายได้คงเหลือ 15,430 บาท โครงการงานการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก มีรายได้คงเหลือ 24,013 บาท ตามลำดับ

4. ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ตอนที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.56$) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ควรมีการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพต่อไป ($\mu = 4.62, \sigma = 0.50$) โครงการและกิจกรรมนี้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของนักเรียน ($\mu = 4.59, \sigma = 0.51$) นักเรียนได้รับความรู้แนวคิด ทักษะ และประสบการณ์ใหม่ ๆ จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.58, \sigma = 0.52$) นักเรียนสามารถปฏิบัติตนในการพัฒนาทักษะอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัยได้ ($\mu = 4.57, \sigma = 0.53$) นักเรียนสามารถนำการพัฒนาทักษะอาชีพไปปรับใช้ในอนาคตได้ ($\mu = 4.56, \sigma = 0.55$) นักเรียนได้รับความรู้และประโยชน์จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ($\mu = 4.55, \sigma = 0.57$) นักเรียนสามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพแก่เพื่อนได้ ($\mu = 4.54, \sigma = 0.58$) รูปแบบการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีความเหมาะสม ($\mu = 4.53, \sigma = 0.57$) การจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีประโยชน์ต่อนักเรียน ($\mu = 4.52, \sigma = 0.61$) และนักเรียนสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่แก่บุคคลอื่นได้ ($\mu = 4.51, \sigma = 0.62$) ตามลำดับ

และตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีระดับความพึงพอใจระดับมากที่สุด ($\mu = 4.56, \sigma = 0.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คือ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ และด้านภาพรวมของโครงการ ($\mu = 4.58, \sigma = 0.53$) มีค่ามากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านกิจกรรมของโครงการ ($\mu = 4.57, \sigma = 0.53$) และด้านเอกสารโครงการ ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล ($\mu = 4.53, \sigma = 0.58$) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด นอกจากนี้มีความคิดเห็นเพิ่มเติม ได้แก่ นักเรียนมีทักษะอาชีพสามารถนำไปต่อยอดสร้างอาชีพในอนาคต อยากให้โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาตอบสนองต่อความต้องการของครอบครัว กิจกรรมตอบสนองต่อความสนใจของนักเรียน ชุมชนได้มีโอกาสให้ความช่วยเหลือและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในประเมินผลโครงการ นักเรียนมีความกระตือรือร้นและมีความรับผิดชอบ และได้เรียนรู้และได้ลงมือปฏิบัติจริง

3. อภิปรายผลการประเมิน

ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการประเมินด้านบริบทของโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ด้านกระบวนการของโครงการ และด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ประเมินได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน นำมาเป็นใช้ในการดำเนินงานตามโครงการ ซึ่งประกอบด้วย ด้านบริบทของโครงการ ได้แก่ โครงการสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนและหน่วยงานต้นสังกัด รัฐบาลมีนโยบายชัดเจนในการดำเนินกิจกรรม กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน กิจกรรมของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของครูและผู้ปกครอง วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการโรงเรียน วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับการดำเนินกิจกรรม วัตถุประสงค์ตรงตามเป้าหมายของ

โครงการ วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาพความต้องการของครู และวัตถุประสงค์ของโครงการมุ่งเน้นให้นักเรียนมีทักษะชีวิตดีขึ้น ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ได้แก่ ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์เห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ครูมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ ครูมีการวางแผนจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพครูมีการพัฒนาการใช้เครื่องมือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ เพื่อการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ครูพัฒนาตนเองเพื่อพัฒนากิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ มีจำนวนบุคลากรดำเนินกิจกรรมโครงการอย่างเพียงพอครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ โรงเรียนมีงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ มีหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงานและอุปกรณ์ เครื่องมือในการดำเนินโครงการอย่างเพียงพอ ด้านกระบวนการของโครงการ ได้แก่ มีการวางแผน โดยวางแผนกำหนดนโยบาย โครงการ กิจกรรม ขั้นตอน และแนวทางการดำเนินงานพัฒนาทักษะอาชีพ วางแผนกำหนดบทบาทหน้าที่บุคลากรในการดำเนินงานพัฒนาทักษะอาชีพ วางแผนพัฒนาหลักสูตรและการออกแบบการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะอาชีพ วางแผนงบประมาณสำหรับกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพอย่างมีส่วนร่วมเตรียมความพร้อมของสถานที่วัสดุอุปกรณ์สำหรับกิจกรรมพัฒนาทักษะอาชีพ เมื่อนำแผนไปสู่การปฏิบัติ มีการชี้แจงแนวทางในการดำเนินงานให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ ประสานผู้ที่เกี่ยวข้อง บุคคล หรือหน่วยงาน ร่วมดำเนินงานกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ดำเนินงานตามปฏิทินการปฏิบัติงาน ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรการพัฒนาทักษะอาชีพ ดำเนินงานทักษะชีวิตตามขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนด ขณะเดียวกัน มีการตรวจสอบ โดยติดตามผลการปฏิบัติกิจกรรมของบุคลากรตามแผนงาน นิเทศ กำกับ ติดตาม ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพตรวจสอบและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนฯ รวบรวมข้อมูลปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ และมีการรายงานผลการดำเนินโครงการให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมีการปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม โดยนำผลการวิเคราะห์และประเมินผลการดำเนินงานของบุคลากรมาใช้พัฒนาการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพนำข้อมูลปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการสะท้อนจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาร่วมกันวิเคราะห์เพื่อพัฒนาโครงการ นำผลการวิเคราะห์และประเมินผลโครงการมาร่วมกันวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย และหาแนวทางการพัฒนา นำผลการวิเคราะห์และประเมินการใช้จ่ายงบประมาณ มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหรือการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณตามแผน และเผยแพร่และขยายผลการดำเนินกิจกรรมตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสู่การปฏิบัติจริง ด้านผลผลิตของโครงการ ได้แก่ นักเรียนมีความรู้และได้รับโอกาสการฝึกประสบการณ์ด้านการพัฒนาทักษะอาชีพ นักเรียนมีการพัฒนาทักษะอาชีพในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ และพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียน นักเรียนน้อมนำหลักการทำงานและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิต นักเรียนรู้ และเข้าใจเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ นักเรียนมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบในการทำงาน นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมาปฏิบัติได้จริง นักเรียนมีพฤติกรรมทางสังคมดีขึ้น ทั้งในด้านการเรียนการทำงาน และการอยู่ร่วมกัน และนักเรียนเห็นประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ซึ่งแนวคิดในการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ที่ผู้ประเมินศึกษานั้นได้รับการรับรองประสิทธิภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำมาใช้ในการพัฒนา

ทักษะอาชีพของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค จึงส่งผลให้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากในการนำมาใช้ ขณะเดียวกัน เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2556) ได้เสนอว่า การประเมินโดยรูปแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) เป็นวิธีการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดจนจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏโดยใช้การสื่อสารในลักษณะ ต่าง ๆ เช่น ภาพวาด ภาพเหมือน แผนภูมิแผนผัง ฯลฯ เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย และสามารถนำเสนอเรื่องราวได้อย่างมีระบบ และได้ศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) (Deming, 1995) ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การตรวจสอบหรือการประเมิน (Check) การปรับปรุงแก้ไขการทำงาน (Action) สอดคล้องกับการประเมินโครงการของ เอกชัย ศรีวิไล (2560) ได้ศึกษาการประเมินโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ โรงเรียนนาร่องสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 โดยใช้รูปแบบประเมิน 360 องศา ผลการประเมินพบว่า ผลการประเมินโครงการลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ โรงเรียนนาร่อง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ 360 องศาโดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับเหมาะสมมาก และสอดคล้องกับการประเมินโครงการของกิริติ พรหมนรา และคณะ (2565) ได้ประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการด้านการจัดการทักษะอาชีพและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนบ้านคลองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต ผลการประเมินพบว่า การประเมินทุกด้านโดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ เยาวนาตร อินทร์สำเนา และคณะ (2566) ได้ประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพและส่งเสริมการสร้างรายได้ ให้แก่เยาวชนในวัยเรียนของสถานศึกษาในตำบลดอนนิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ผลการประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพและส่งเสริมการสร้างรายได้ให้แก่เยาวชนในวัยเรียนของสถานศึกษาในตำบลดอนนิมพลี อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15, 4.22 และ 4.14 ตามลำดับ ส่วนด้านผลลัพธ์ มีผลผลิตเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดทุกข้อ นอกจากนี้ยังพบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยต่างประเทศ Bunyamin (2009) ได้ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาสื่ออาชีพบนเว็บ (WBCE) โดยกระทรวงการศึกษาแห่งชาติ (MoNE) ตามแบบทฤษฎีชิปปี้ของ Stufflebeam และระดับการประเมินของ Guskey ในภาคเรียนฤดูใบไม้ผลิ ปี 2009 โดยใช้กับครู 37 คนและผู้ฝึก 4 คนข้อมูลเชิงปริมาณเก็บรวบรวมสองรูปแบบจากแบบสอบถาม ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพเก็บรวบรวมจากการโฟกัสกรุ๊ปและการสัมภาษณ์บุคคล ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษา พบว่า โครงการไม่มีการวิเคราะห์ความต้องการ ครูไม่เต็มใจที่จะใช้โปรแกรมและในตอนท้ายของการดำเนินโครงการ ครูไม่ได้มีการเตรียมตัวเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับเว็บสื่อการสอน แม้ว่าความจริงครูถูกรวบอยู่ในวัตถุประสงค์ของโครงการ นอกจากนั้นยังพบว่า ครูไม่ได้พัฒนาสื่อการสอนตามเว็บดังกล่าวด้วยเหตุผล เช่น หลักสูตรมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ความง่ายในการเข้าใช้งาน/ความพร้อมของสื่อวัสดุอุปกรณ์ และการรับรู้ของการพัฒนาสื่อตามเว็บเป็นงานที่ทำทนายต้องใช้ความเชี่ยวชาญและการทำงานเป็นทีม การศึกษาพบว่าโครงการพัฒนาสื่อบนเว็บ (WBCE) ไม่สามารถตอบวัตถุประสงค์ได้ และโครงการไม่เพียงพอในการส่งเสริมครูผู้สอนให้

บูรณาการสื่อการสอนด้วยเทคโนโลยีมีข้อเสนอแนะว่าโครงการ WBCD ควรจะดำเนินอย่างต่อเนื่อง และครอบคลุมทุกเนื้อหาวิชามากกว่าจะจัดในช่วงเวลาสั้น ๆ ขณะที่ Donatella. et al (2010) ได้ศึกษาสำรวจแง่มุมและตัวชี้วัดที่ใช้กันมากที่สุดในการประเมินคุณภาพการศึกษาที่แตกต่างกันในประเทศ โดยเปรียบเทียบทั้งหมด 12 รัฐ อธิบายโดยใช้รูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) รูปแบบนี้อธิบาย 4 ตอน : บริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต แต่ละตอนแบ่งออกเป็นข้อมูลสารสนเทศ คำนวณ (เช่น ปัจจัยนำเข้า อธิบายเกี่ยวกับบุคคล ทรัพยากรการเงินและวัสดุ) ตามแบบชิปปี้ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการเปรียบเทียบคุณภาพตัวชี้วัดที่ออกแบบและดำเนินการ ระบบนี้มีการขับเคลื่อนและง่ายต่อการปรับปรุงใช้ฐานข้อมูลเปรียบเทียบความเป็นไปได้ เปรียบเทียบประเทศตามเกณฑ์หลายข้อ (เช่น หัวข้อหลักตามรูปแบบชิปปี้ ระดับ ISCEO ระดับของการเก็บรวบรวมข้อมูล) เป็นฐานข้อมูลให้กับประชาชนและออกแบบสำหรับนักวิจัยและนักวิชาการผู้มีความสนใจ การเปรียบเทียบแรกแสดงว่า กระบวนการในระดับชั้นเรียนไม่ค่อยมีการพิจารณาในขณะที่ทรัพยากรการเงินของประชาชนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะรวมอยู่ด้วยกันเสมอ ผลการศึกษาสรุปอภิปรายผล ยังเป็นข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าในอนาคตที่มุ่งกำหนดตัวชี้วัด สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษาต่อไป นอกจากนี้ Nooshin Mohebbi. et al (2011) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model สำหรับการประเมินเวชระเบียน หลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์อิหร่าน มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ พบว่า ด้านบริบทของหลักสูตรการศึกษามีค่าคะแนน 3.20 ในระดับปานกลาง ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตรมีค่าคะแนน 3.43 ในระดับปานกลาง กระบวนการของหลักสูตร : ผลที่เกี่ยวข้องกับส่วนนี้จะดำเนินการโดยการประเมินกระบวนการของการศึกษามีค่าคะแนน 3.19 ในระดับปานกลาง ด้านผลผลิตของหลักสูตรมีค่าคะแนน 3.38 ในระดับปานกลาง ส่วน Eric Conrad (2015) ได้ศึกษาตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรสุขภาพมหาวิทยาลัยด้วยรูปแบบประเมินแบบชิปปี้ Cipp Model เป็นวิธีพัฒนาองค์ประกอบบริการเรียนรู้แบบบูรณาการ ขั้นตอนการศึกษา ใช้รูปแบบชิปปี้ ใน 2 ภาคเรียนของหลักสูตรระดับปริญญาตรีด้านสุขภาพในการออกแบบและประเมินผลการดำเนินงานด้านป้องกันยาเสพติดและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในมหาวิทยาลัย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS เพื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการประเมินผลกระทบต่อการเรียนการสอนผลการศึกษ พบว่า เมื่อเสร็จสิ้นโครงการบริการเรียนรู้นักศึกษา ที่ประยุกต์ใช้หลักสูตรของผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษ สุขภาพในชุมชนที่ได้รับการแต่งตั้ง 7 พื้นที่รับผิดชอบ มีความสามารถในการพัฒนาทักษะเฉพาะสมรรถนะและจุดมุ่งมองที่จำเป็นโดยผู้เชี่ยวชาญ ในสาขาที่ใกล้ชิดที่สุดที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรนี้ สรุปได้ว่า การศึกษาประเมินมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บริการเรียนรู้องค์ความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพที่เพิ่มขึ้น ปรับปรุงเนื้อหาและนำมาใช้กับนักศึกษาเพิ่มขึ้น ข้อเสนอแนะ เนื่องจากศักยภาพในการเสริมสร้างความเข้าใจของนักศึกษา และการประยุกต์ใช้วัสดุการศึกษาสุขภาพมีความสำคัญ เช่นเดียวกับการสร้างและรักษาความร่วมมือกับชุมชน การบริการเรียนรู้ ถือว่ามีศักยภาพมากและควรได้รับการพิจารณาเป็นวิธีการสอน ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยต่อไป ขณะที่ Shamsa Aziz, Munazza Mahmood, และ Zahra Rehman. (2018) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำแบบจำลอง CIPP ไปปฏิบัติเพื่อการประเมินคุณภาพระดับโรงเรียน: กรณีศึกษาผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนที่มีสวัสดิการกลุ่ม เน้นการศึกษาที่มีคุณภาพโดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น เทคโนโลยีขั้นสูง

การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ หลักสูตรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนกลยุทธ์การสอนและการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม พบว่า ครูให้ความสำคัญกับงานภาคทฤษฎีและการเรียนรู้แบบท่องจำมากขึ้น ซึ่งสร้างแรงกดดันให้กับนักเรียนและส่งผลเสียต่อความสามารถทางปัญญาของพวกเขา นอกจากนี้ ยังขาดพื้นที่ที่เหมาะสม สภาพแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ และโรงเรียนตั้งอยู่ในอาคารเช่า และสอดคล้องกับ Yuliana Retno Dwi, Haryono, และ Totok Sumaryanto Florentinus (2018) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินด้วยแบบจำลอง CIPP ในการดำเนินการศึกษาลักษณะนิสัยใน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัย พบว่า 1) พื้นฐานการจัดทำการศึกษาลักษณะนิสัยมี โครงสร้างดี แต่ขาดด้านนโยบายโรงเรียน 2) ทรัพยากรสนับสนุนเพียงพอ แต่ต้องการให้ครูช่วยเหลือ นักเรียนกรณีพิเศษ 3) การดำเนินการศึกษาลักษณะนิสัยยังถูกประเมินในแต่ละกิจกรรม 4) สำหรับผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาด้านลักษณะนิสัย นักเรียนไม่สามารถตีความเหตุการณ์และการ กระทำที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกทางศีลธรรมได้ โดยทั่วไปแล้วการศึกษานี้เป็นประโยชน์สำหรับ โรงเรียน ครู ผู้ปกครอง รัฐบาล และนักวิจัยในการสร้างนวัตกรรมในการนำไปปฏิบัติและกำหนด นโยบายเกี่ยวกับโปรแกรมการศึกษาลักษณะนิสัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับโรงเรียนที่เน้นการสอน ด้านศาสนา

2. จากการประเมินทักษะอาชีพของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพของ นักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค พบว่า มีทักษะอาชีพอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความสามารถในการใช้ประสบการณ์ในการฝึกทักษะอาชีพ เกี่ยวกับสามารถทำงานกลุ่มร่วมกับผู้อื่น ได้ อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการแสวงหาโอกาส ด้านมีความสามารถในการ ชี้นำตนเอง และความสามารถในการแสวงหาโอกาสด้านมีความตั้งใจและพยายามในการทำงานที่ ได้รับมอบหมาย มีค่าต่ำสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้ประเมินได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและ ดำเนินการเกี่ยวกับโครงการพัฒนาทักษะชีพ สำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ด้านเอกสารโครงการ ซึ่งเป็นเอกสารที่นักเรียนได้รับในการเข้าร่วมโครงการ มีความชัดเจนและน่าสนใจ มีความทันสมัย มีการจัดเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ด้านครูผู้สอน ซึ่งครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาและการ จัดกิจกรรม ด้านกิจกรรมตามโครงการ เป็นโครงการมีการจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ มีการเปิดโอกาสให้ เรียนรู้จากการปฏิบัติ ให้อิสระในการแสดงความคิดเห็นและมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ อย่างเพียงพอ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ เป็นโครงการมีสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย น่าสนใจและมี ความสะดวกต่อการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล มีการวัดและประเมินผลตรงกับความเป็นจริง มีเครื่องมือการวัดและประเมินผลตรงกับวัตถุประสงค์ มีเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย และมีประเมินผลอย่างยุติธรรม ส่วนด้านภาพรวมของโครงการ นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับทักษะชีวิต เป็นอย่างดี สามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผล ครู ตั้งใจให้คำแนะนำนักเรียนในการทำกิจกรรมและนักเรียนมีทักษะอาชีพและนำไปใช้ในอนาคตได้ เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ Super (1990) ที่ได้เสนอหลักการใหญ่ 4 ประการ ในทฤษฎี ได้แก่ ลำดับขั้น ทางอาชีพ (Vocational Life Stage) วุฒิภาวะทางอาชีพ (Vocational Maturity) การเปลี่ยนอัตมโน ทัศน์เข้าสู่อัตมโนทัศน์ทางอาชีพ (Translating the Self-Concept into a Vocational Self-Concept) และแบบฉบับการประกอบอาชีพ (Career Patterns) การพัฒนาการทางอาชีพของบุคคล เป็นการพัฒนาการทั้งโครงสร้างทางจิตวิทยา สรีระวิทยาของบุคคล รวมทั้งเงื่อนไขสภาวะแวดล้อม

และสิ่งสำคัญอื่น ๆ จากการวิจัยอย่างกว้างขวางและทฤษฎีพัฒนาการการวัดผลการปรับตัวทางอาชีพ และด้านอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน ซูเปอร์ได้ตั้งทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพ (Theory of Vocational Development) ขึ้นในปี 1953 โดยมีหลักซึ่งเป็นเหตุผลพื้นฐานสำหรับงานวิจัยและทฤษฎีของเขา 10 ประการ ที่สอดคล้องกับการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียน บ้านปะโค ประกอบด้วย 1) บุคคลมีความแตกต่างกันในความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพ ดังนั้นการเลือกอาชีพของบุคคลควรต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) บุคคลที่มีความสามารถหลาย ๆ ด้านจะประสบความสำเร็จในอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ 3) อาชีพแต่ละอาชีพต้องการบุคคลที่มีความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพแตกต่างกันไปในแต่ละอาชีพ 4) ความชอบและความสามารถในอาชีพขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่บุคคลอาศัยอยู่และอัตมโนทัศน์ (Self-Concept) จะเปลี่ยนไปตามกาลเวลาและประสบการณ์ ดังนั้น การเลือกและการตัดสินใจในอาชีพจึงเป็น กระบวนการที่ต่อเนื่องกัน 5) กระบวนการเลือกอาชีพนี้เป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิตของบุคคล กระบวนการพัฒนาการด้านอาชีพ ได้แก่ ช่วงเวลาของการพัฒนาความรู้สึกรู้จักคิดที่มีต่อตนเองการพัฒนาความสามารถและความสนใจ (Growth Stage) ช่วงเวลาของการสำรวจตนเองและสำรวจอาชีพ (Exploration Stage) ช่วงเวลาที่บุคคลเริ่มประกอบอาชีพถาวร (Establishment Stage) ช่วงเวลาที่บุคคลมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ (Maintenance Stage) และระยะเวลาที่มีประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลเสื่อมลง (Decline Stage) 6) แบบฉบับอาชีพ (Career Pattern) ขึ้นอยู่กับระดับสังคม เศรษฐกิจ สถิติปัญญาบุคลิกภาพและโอกาสที่บุคคลได้รับ 7) การพัฒนาอาชีพควรได้รับการแนะแนวทาง โดยช่วยให้เกิดภาวะทางความสามารถ และความสนใจ รวมทั้งช่วยให้ได้ทดลองฝึกงานตามโอกาสอันควรและได้มีโอกาสพัฒนาอัตมโนทัศน์ด้วย 8) กระบวนการพัฒนาอาชีพเป็นผลจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนาอัตมโนทัศน์ทำให้บุคคลรู้จักตนเองในเรื่องความสนใจ ความถนัด ความสามารถ อันจะทำให้รู้จักประสมประสานกันระหว่างความสามารถของตนเองกับโอกาสที่จะเป็นไปได้จริง 9) การพัฒนาอาชีพเป็นการ ประนีประนอมระหว่างบุคคล และสิ่งแวดล้อมทางสังคมระหว่างอัตมโนทัศน์และความเป็นจริง ซึ่งอาจเรียนรู้จากการแสดงบทบาท ไม่ว่าจะเป็นบทบาทตามความพอใจหรือในกิจกรรมที่เป็นจริง เช่น ในโรงเรียน ชุมชน งานชั่วคราวหรืองานประจำ และ 10) ความพอใจในอาชีพและความพอใจในชีวิต ขึ้นอยู่กับการที่ความสนใจบุคลิกภาพและคุณค่าของบุคคลนั้นเหมาะสมกับงาน บุคคลจะพึงพอใจในงานถ้านั้นไปกันได้กับวิถีชีวิต ความสามารถและการได้แสดงบทบาทตามที่บุคคลนั้นต้องการ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Christine Joy Basham (2011) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับการแนะแนวอาชีพในปัจจุบัน สำหรับนักเรียนเกรด 13 ว่ามีประโยชน์สำหรับนักเรียนหรือไม่ ในช่วงระหว่างที่รอการตัดสินใจในการเลือกแนวทางการศึกษาของนักเรียน โดยมีการศึกษาหลักสูตรเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะแนวด้านอาชีพซึ่งเป็นหลักสูตรที่กำหนดไว้ เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในการตรวจสอบและพิจารณาคุณสมบัติของวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนต้องการการให้คำปรึกษาคำแนะนำเพื่อที่จะทำการตัดสินใจเกี่ยวกับอาชีพ และสิ่งที่นักเรียนและผู้ปกครองควรได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาอาชีพใด ๆ โดยมีผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการอาชีพ และควรให้ความสำคัญกับครูที่ปรึกษาและการจัดการบริหารหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ

3. จากการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ประกอบด้วย โครงการงานอาชีพช่างไฟฟ้าน้อย ซึ่งมีรายได้คงเหลือ 12,350 บาท โครงการงานอาชีพการผลิตตัวหนังสือจากพลาสติก มีรายได้คงเหลือ 45,063 บาท โครงการงานอาชีพโดนัทมัดใจ มีรายได้คงเหลือ 14,623 บาท โครงการงานอาชีพไข่ม้วนเพิ่มพลัง มีรายได้คงเหลือ 14,891 บาท โครงการงานอาชีพการปลูกอ้อยด้วยข้อตา มีรายได้คงเหลือ 15,430 บาท โครงการงานการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากเสื่อกก มีรายได้คงเหลือ 24,013 บาท อาจเป็นเพราะว่า โครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพที่มีประโยชน์ต่อนักเรียน ซึ่งนักเรียนได้รับความรู้และประโยชน์จากกิจกรรม ซึ่งการพัฒนาทักษะอาชีพ รูปแบบการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพมีความเหมาะสม ทำให้นักเรียนสามารถนำการพัฒนาทักษะอาชีพไปปรับใช้ในอนาคตได้ นอกจากนี้ นักเรียนสามารถนำความรู้ไปเผยแพร่แก่บุคคลอื่นได้ นักเรียนสามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับอาชีพแก่เพื่อนได้ นักเรียนสามารถปฏิบัติตนในการพัฒนาทักษะอาชีพได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัยได้ ขณะเดียวกัน นักเรียนยังได้รับความรู้ แนวคิด ทักษะ และประสบการณ์ใหม่ ๆ จากกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพ ซึ่งโครงการและกิจกรรมนี้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของนักเรียน และโรงเรียนบ้านปะโค ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะอาชีพอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิตโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดมุ่งหมาย 5 ข้อ ดังนี้ 1) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) มีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต 3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย 4) มีความรักชาติมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสำนึกสาธารณะ ที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

4. ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการทางอาชีพ ตามโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค ตอนที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และตอนที่ 3 พบว่า มีระดับความพึงพอใจระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้ และด้านภาพรวมของโครงการ รองลงมา ได้แก่ ด้านกิจกรรมของโครงการ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านเอกสารโครงการ ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้ประเมินได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตาม

ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษต่อการประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบน พื้นฐานความเชื่อ ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) และได้ศึกษาแนวความคิดการประเมินความพึงพอใจ ดังที่ Cullen (2001) ได้เสนอว่าความพึงพอใจ เป็นความรู้ของบุคคลทั้งที่เกิดขึ้นในระยะสั้นและระยะยาวที่มีต่อคุณภาพการบริการต่าง ๆ ทั้งในระดับแคบที่เกี่ยวกับลักษณะบริการ ที่มีต่อคุณภาพการบริการ เช่น ความรับผิดชอบ ความน่าเชื่อถือน่าไว้วางใจของผู้ให้บริการ เป็นต้น และในระดับกว้างที่เป็นมุมมองของผู้รับบริการที่ได้จากบริการทุกประเภท ที่นำไปเป็นข้อสรุปรวมความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อองค์กร สอดคล้องกับการประเมินโครงการของ เอกชัย ศรีวิไล (2560) ได้ศึกษาการประเมินโครงการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ โรงเรียนนาร่องสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 ผลการประเมิน พบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ปานกลาง และสอดคล้องกับการประเมินโครงการของ ประทีป มีเอียด (2563) ได้ประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียน โรงเรียนบ้านทุ่งไคร่ ปีการศึกษา 2563 ผลการประเมิน พบว่า ผลการประเมินโครงการส่งเสริมทักษะอาชีพจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของนักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งไคร่ ปีการศึกษา 2563 ในด้านสภาพแวดล้อม (Context) ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิครูและบุคลากรทางการศึกษา และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ผ่านเกณฑ์การประเมินซึ่งกำหนดไว้ที่ค่าเฉลี่ย 3.50 ขึ้นไป มีความเหมาะสมผ่านเกณฑ์การประเมินที่จะดำเนินการต่อไป อีกทั้งสอดคล้องกับการประเมินโครงการของ Bunyamin (2009) ได้ศึกษาการประเมินโครงการพัฒนาสื่อมัลติมีเดียอาชีพบนเว็บ (WBCD) โดยกระทรวงการศึกษาแห่งชาติ (MONE) ตามแบบทฤษฎีซีป CIPP ของ Stufflebeam มีข้อเสนอแนะว่าโครงการ WBCD ควรจะดำเนินการอย่างต่อเนื่องและครอบคลุมทุกเนื้อหาวิชามากกว่าจะจัดในช่วงเวลาสั้น ๆ

ข้อเสนอแนะ

การประเมินโครงการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการประเมินไปปรับประยุกต์ใช้

1.1 การประเมินด้านบริบทของโครงการ ควรทบทวน ปรับปรุง กิจกรรมของโครงการ บางกิจกรรม ให้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้ปกครองและชุมชน เข้ามาสนับสนุนการดำเนินงาน โครงการให้มากขึ้น

1.2 การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ ควรทบทวนรูปแบบการจัดกิจกรรม บางกิจกรรมว่า เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการและมีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด และการประเมินโครงการนี้ มีความเพียงพอด้านบุคลากร โครงการอาจมีความเสี่ยงหากโรงเรียนมีบุคลากร ไม่เพียงพอ

1.3 การประเมินด้านกระบวนการของโครงการ ควรสร้างการรับรู้เกี่ยวกับรายละเอียด ของโครงการแผนงานแก่บุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ชัดเจน ทุกขั้นตอน

1.4 การประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ควรทบทวน ปรับปรุง บางกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้เหตุผลในการตัดสินใจของนักเรียนในการฝึกทักษะอาชีพ

1.5 การประเมินความพึงพอใจ ควรมีกระบวนการฝึกอบรมพัฒนาครู คัดเลือกครูที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านกิจกรรมเข้าร่วมโครงการ

1.6 ผลการประเมินโครงการโดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ควรอยู่ในระดับมากและวัตถุประสงค์โครงการควรสอดคล้องกับนโยบายฯ และสภาพปัญหาของโรงเรียนในปัจจุบัน จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถานศึกษาที่มีบริบทใกล้เคียงกัน

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

2.1 รายงานการประเมินโครงการนี้ ทำให้ทราบว่า โครงการประสบผลสำเร็จและควรขยายโครงการให้ครอบคลุมในวงกว้างมากขึ้น

2.2 ควรยกระดับการมีส่วนร่วมในโครงการของผู้ปกครอง ชุมชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการประเมินครั้งต่อไป

3.1 ควรยกระดับการมีส่วนร่วมในโครงการของผู้ปกครอง ชุมชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มากขึ้นมีการประเมินการมีส่วนร่วมในโครงการ

3.2 ควรมีการบูรณาการการประเมินกิจกรรมในทุกกลุ่มสาระ

3.3 ควรเพิ่มการพัฒนากระบวนการสารสนเทศของโครงการ